

неговото падане е пръдизвѣстие за изгрѣването на Свободата изъ Българската земя....

Прѣбиванието на Царя-Освободителя въ България — въ мѣстата: Бѣла, Горня-Студена, Пордимъ и въ околностите на Плѣвенъ — мѣста, които народниятъ ни поетъ справедливо нарича „Ерусалимитѣ на българската признателност“, сѫ тѣсно свѣрзани съ сломяването на военната турска мощь — падането на Плѣвенъ.

Ето защо ний ще си позволимъ въ общи черти да опишемъ това историческо събитие.²⁾

На 25-й ноемврий, прѣзъ нощта, войските, стоящи около Плѣвенъ, узнаха, че Османъ-Паша, намѣрява да напусне Плѣвенските позиции. Той се разпореди да стане съсрѣдоточването на войските; тѣхните движения ставаха срѣдъ полунощъ и въ голѣма тайна.

На 26-й ноемврий вечеръта мюсюлманското население въ Плѣвенъ се стекло въ джамиите. И тукъ въ полумракъ, молитѣ, опечалени, убити духомъ, за първи пътъ оповѣстиха на своето паство, че положението на Османъ-Паша е безнадежно, и че на никаква помощъ не може да се разчитва, и че самъ Аллахъ се разгневилъ поради безразсѫдния, разпуснатъ животъ на мюсюлманите. Тѣ, молитѣ, увѣщаваха събрашитѣ се богомолци да се пригответъ за пътъ слѣдъ войските, и да взематъ съ себе си само най-необходимото.

Вмѣсто отговоръ чуха се общи ридания. Старците скубѣха си брадитѣ, удряха се съ юмруци по гърдитѣ. Настана общъ вопълъ въ мохамеданските

²⁾ По-подробно за кървавите плѣвенски битки, гледай книгите: Г. Капчевъ, — „Скобелевски Паркъ“ и „Мавзолей.“